

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 26 marca 2025 r.,

w sprawie **M. S.**,

dot. zażalenia na odmowę udzielenia zezwolenia na odbycie zastępczej kary
pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego,

inicjatywy przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu

wyrażonej w postanowieniu Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 20 lutego 2025 r., sygn. akt II AKzw 54/25,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

odmówić przekazania sprawy.

UZASADNIENIE

Do referatu pana sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie X. Y. wpłynęła sprawa z zażalenia M. S. na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie z 24 października 2024 r. o odmowie udzielenia zezwolenia na odbycie zastępczej kary 126 dni pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego. Postanowieniem z 20 lutego 2025 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy innemu Sądowi równorzędnemu w zakresie rozpoznania tego zażalenia wskazując, że dobro wymiaru sprawiedliwości

wymaga zmiany właściwości miejscowej, albowiem w sprawie ujawniły się okoliczności mogące wpływać na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny. Należy do nich ogólnie ustalony podział czynności sędziom pionu karnego Sądu występującego prowadzący do ograniczenia wykonywania czynności orzeczniczych przez to, że w losowaniu spraw m.in. AKzw bierze udział tylko grupa wybranych sędziów, co oznacza, że o konkretnym składzie sądu nie decyduje ustawa a arbitralnie ukształtowane losowanie. Zdaniem Sądu właściwego miejscowo taka tendencja nie służy dobru wymiaru sprawiedliwości, a tym samym uzasadnia wyjęcie sprawy spod jego kompetencji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Inicjatywa Sądu terytorialnie właściwego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Możliwość skorzystania z tak zwanej właściwości z delegacji określonej w art. 37 k.p.k. możliwa jest tylko w razie zaistnienia okoliczności dających podstawę do twierdzenia, że w odbiorze powszechnym powstaną wątpliwości, co do zdolności sądu właściwego do rozpoznania konkretnej sprawy w sposób bezstronny. Do tego kręgu nie należała sprawa M. S., albowiem nie wykazano przesłanek uzasadniających stwierdzenie, że w tej konkretnej sprawie, w której postanowieniem z 29 stycznia 2025 r. odmówiono wyłączenia sędziego referenta, procedowanie Sądu Apelacyjnego w Warszawie miałoby godzić w dobro wymiaru sprawiedliwości. Rzecz w tym, że przyczyn do wyłączenia sądu jako organu wymiaru sprawiedliwości właściwego do rozpatrzenia przedmiotowego zażalenia nie definiował sam fakt przydziału spraw sędziom. Argument, że jest on przeprowadzany według z góry ustalonych kategorii spraw i zakłada, że ten sam sąd miałby powodować niedopuszczalność orzekania w innych sprawach przez urzędującego w nim sędziego, nie może prowadzić do uznania, że w sprawie nr II AKzw 54/25 spełnione zostały przesłanki przekazania sprawy innemu sądowi na podstawie art. 37 k.p.k.

Uwzględniając całokształt przeprowadzonych wyżej rozważań, postanowiono jak na wstępie.

[J.J.]

[r.g.]